

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ผู้วิจัย นางสาวสุวิรัตน์ ปรีเกษม

หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพอุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑)

๒) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑)ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒จำนวน ๑๖ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานจำนวน ๑๕ แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๑ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

๑. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๘๘/๘๕.๘๘ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ ๘๐/๘๐

๒. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๖.๔๗

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนจำนวน ๑๕ ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน/การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ ๑-๑๕ และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุมาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างยนต์ ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านแสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ลำดับที่ ๑ คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้โดยคิดจากนักเรียน ๔๑ คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ ๑ และ ๒ จำนวน ๒๗ คนคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๘๕

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 เรื่องการเขียนผังงาน สำหรับนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม

ผู้วิจัย นางศรวิพรรณ มณีวงศ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม การศึกษาครั้งนี้เป็นการ
วิจัยเชิงทดลอง มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
กระบวนการกลุ่มและเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อน- หลังการจัดการเรียนรู้ ประชากรที่ใช้ใน
การศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 16 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
นักศึกษา สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม
วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 16 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ
(%) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 ของนักศึกษาสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม พบว่า ก่อนการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยรวม 11.75 คิดเป็นร้อยละ 58.75 หลัง
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม คะแนนเฉลี่ยรวม 15.44 คิดเป็นร้อยละ 77.19 ซึ่งจาก
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ย
15.44 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 11.75 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

หัวข้อวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1
เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผู้เขียน นางพิมพ์รา บัวคงดี

ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

แผนกวิชา การบัญชี

พ.ศ. 2562

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะ ผลปรากฏว่าผู้เรียนทั้งหมดทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์ 50% ทุกคนและนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 5.79 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58 ของจำนวนผู้เรียนที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะทั้งหมด

ซึ่งถือว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นสามารถช่วยพัฒนาเรื่องการวิเคราะห์รายการค้าให้นักเรียนได้มีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นซึ่งผู้เรียนสามารถวิเคราะห์รายการทางบัญชีได้ โดยผู้วิจัยได้วัดจากการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 2 ชุด

ชื่อวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า เรื่อง รายการปรับปรุง ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวผกาแก้ว จันทราศรี
แผนกวิชา	การบัญชี
ภาคเรียนที่	1 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียนวิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า เรื่อง รายการปรับปรุง ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 14 คน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า เรื่อง รายการปรับปรุง ได้โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกปฏิบัติท้ายหน่วยเรียน และมีผลการทำแบบทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียนวิชาการบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า เรื่อง รายการปรับปรุง ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ห้อง 2 สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งมีปัญหาในการเรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจขณะทำการสอนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถทำแบบฝึกปฏิบัติท้ายหน่วยเรียนได้ และส่งผลทำให้ไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ ผลจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้กระบวนการกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ปรากฏว่านักเรียนมีผลคะแนนการทำแบบทดสอบสูงขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.99$) การใช้กระบวนการกลุ่มช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก ซึ่งสมาชิกในกลุ่ม กลุ่มละ 2 คนมีความสามารถแตกต่างกัน นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะทำการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า การร่วมมือกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่พบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยเรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบเมื่อเรียน จบเนื้อหาในบทเรียนได้ดีขึ้นกว่าการเรียนแบบบรรยายตามปกติ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวัสดุช่าง
อุตสาหกรรมสาขางานอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ผู้วิจัย : นายจินดา ทองมี

ปีทำวิจัย : ๒๕๖๒

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการพัฒนาเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวัสดุช่างอุตสาหกรรมสาขางาน
อิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร ปีการศึกษา
๒๕๖๒

ผลของเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความสำเร็จทางการเรียน

๑. เมื่อมีการแข่งขัน นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ นักศึกษาที่ทำ
ประจำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น ๗๐.๓๕ นักศึกษาที่ทำบางครั้ง มี ๒๓.๒๕ นักศึกษาที่ไม่เคยทำ ๖.๔

๒. นักศึกษาอยากประสบความสำเร็จในการเรียน นักศึกษาที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น ๗๓.๓๔
นักศึกษาที่ทำบางครั้ง คิดเป็น ๑๔.๔๔ ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยทำ คิดเป็น ๗.๑๒

๓. ในการเรียนนักศึกษาทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักศึกษาที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุดคิดเป็น
๕๘.๐๖% นักศึกษาที่ทำบางครั้ง คิดเป็น ๓๔.๘๒ ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยทำ คิดเป็น ๗.๑๒ จากทั้ง ๓ ข้อข้าง
ต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีเจตคติที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ โดยอาจจะเริ่มต้น
จากการได้รับคำชมเชยจากการประสบความสำเร็จในระดับและประเภทของความถนัดหรือความสามารถที่
แตกต่างกันของนักศึกษาแต่ละคน เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา วิชาการหรือกิจกรรมการบริการ (ลูกเสือ) ฯลฯ

ชื่อเรื่อง การปรับปรุงแบบการเรียนการสอนในรายวิชางานจักรยานยนต์โดยใช้สื่อการสอน
ผู้วิจัย นายสัญญา เทียบฉายพันธุ์
แผนกวิชา เทคนิคพื้นฐาน
หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพสุโขทัย

บทคัดย่อ

ในรายวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่งของหมวดวิชาชีพพื้นฐานในแผนกช่างยนต์ เป็นวิชาที่นักเรียนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในเรียนรู้ซึ่งใน บางครั้งการศึกษาในหนังสืออย่างเดียวอาจไม่เพียงพอและดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้ดังนั้นจึงได้มองหา แนวทางที่ทำให้นักศึกษาได้เข้าใจและสนใจในการเรียนการสอนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิธีการเรียนรู้ แบบต่างๆและจากแหล่งความรู้และได้ศึกษาจากผลงานวิจัยเพื่อนำมาใช้สร้างองค์ความรู้ให้เกิดกับผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งพบว่าการใช้ชุดการสอนสื่อการสอนเป็นวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

จากการจัดทำแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามการปรับปรุงแบบการเรียนโดยใช้สื่อการสอน รายวิชา อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (รหัสวิชา ๒๐๐๐๑-๑๐๐๑) ระดับปวช. สาขาช่างยนต์ ในภาพรวมอยู่ใน ระดับที่ผู้ตอบแบบสอบถามการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนโดยใช้สื่อการสอน รายวิชางานจักรยานยนต์ (รหัสวิชา) ระดับปวช. สาขาช่างยนต์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๘ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ ๐.๑๐ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหาของสื่อการสอน มีความเหมาะสมต่อการเรียน / เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ รองลงมาคือ ความเพียรพยายาม/ความตั้งใจใฝ่เรียนรู้จากการใช้สื่อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ ๐.๕๘ และอันดับที่ ๓ มีสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ สื่อการสอนเหมาะกับผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๐ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๔ และอันดับสุดท้าย สื่อการสอนมีสีสันสวยงาม เหมาะสมกับการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย๓.๙๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓

ชื่องานวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น ปวช.ช.ช.
ในการไม่ส่งงาน / การบ้าน

วิทยาลัย

การอาชีพอุทุมพร

ชื่อผู้วิจัย

ครูอวิชัย ทวีศรี

แผนกวิชา

ช.ช.

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นปวช. แผนกช.ช. ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน ๑๕ ชื่อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด จากลำดับ ๑ - ๑๕ และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นปวช. ๓/๑ ช.ช. ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ ๑ คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ไม่มาเรียน และการบ้านมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน ๓๐ คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ ๑ ,๒ , ๓ คิดเป็น ร้อยละ ๖๓ , ๖๐ , ๕๗ ตามลำดับ

หัวข้องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างซ่อมบำรุงของนักศึกษา ระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยใช้กิจกรรมจับคู่ ฝึกปฏิบัติ
ผู้วิจัย	นายปิยวิทย์ สุทธิวงศ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ ครู
สังกัด	วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาการใช้เครื่องมือช่างซ่อมบำรุงระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุงสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้เครื่องมือช่างซ่อมบำรุงที่ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อดังนั้นความสนใจการใช้เครื่องมือช่างซ่อมบำรุงโดยสรุปจากการสังเกตและทดสอบการใช้เครื่องมือช่างซ่อมบำรุง เพื่อสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นและมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนครูผู้สอนต้องสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนอยู่เสมอ ตลอดจนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีความสนใจมากขึ้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยระบบใบงานเป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนมีส่วนสำคัญในการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ชื่องานวิจัย	การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 ช่างก่อสร้าง ในการไม่ส่งงาน / การบ้าน
วิทยาลัย	การอาชีพอุทอง
ชื่อผู้วิจัย	นายธนโก พรหมศร
แผนกวิชา	ช่างก่อสร้าง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นปวช.1 แผนกช่างก่อสร้าง ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุด จนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูล มาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 ช่างก่อสร้าง ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ไม่มาเรียน และการบ้านมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 30 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 ,2 , 3 คิดเป็น ร้อยละ 63 , 60 , 57 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ประมาณราคางานสถาปัตยกรรม
(2106-2005) ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุม
ผู้วิจัย : นายปริญญา ชัยพันธุ์
สถานศึกษา : วิทยาลัยการอาชีพอุทุม

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประมาณราคางานสถาปัตยกรรม (2106-2005) ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุม จำนวน 8 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2)

ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียน ระดับชั้น ปวช.2 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพอุทุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประมาณราคางานสถาปัตยกรรม (2106-2005) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือประสิทธิภาพทางการเรียนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้ $E_1 / E_2 = 80.15/82.70$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1 / E_2 คือ 80/80 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นปวช.2 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่อเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนของวิชาการติดตั้งภายในอาคาร
ผู้วิจัย นายประกิจ จำปาลัก
สถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนของวิชาการติดตั้งภายในอาคาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการ เลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย นักเรียน ที่กำลังศึกษาวิชาการติดตั้งภายในอาคาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูล เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนวิชาการติดตั้งภายในอาคาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออก เป็น 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษา พบว่า

1. นักเรียน มีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสอนวิชาการติดตั้งภายในอาคาร โดยรวม มีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการสอน อยู่ในระดับมากใน ด้านการเตรียมการสอน ด้านกระบวนการสอน ด้านความรับผิดชอบในการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในองค์กร และด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ คุณธรรม จริยธรรม

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน ของนักเรียนชั้น
ปวช.1 แผนกช่างไฟฟ้า วิทยาลัยการอาชีพอุทอง สุพรรณบุรี

ผู้ทำวิจัย นายณัฐปภัสร จันทร์หอม

ปีการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้าน
น้ำหนักที่เกินเกณฑ์มาตรฐาน โดยใช้แบบสอบถามสำรวจพฤติกรรมในการออกกำลังกายและการ
บริโภคของนักเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน
แล้วนำผลหาวิธีการกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐานได้ลดลง ก็จะทำให้นักเรียน
เกิดการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจและสังคม โดยนำกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นปวช.1
แผนกช่างไฟฟ้า ที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐานเป็นนักเรียนจำนวน13 คน

ผลการวิจัยหลังจากใช้แบบสอบถามสำรวจพฤติกรรมในการออกกำลังกายและการ
บริโภคของนักเรียน ของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 แผนกช่างไฟฟ้า พบว่านักเรียนส่วนมากจะออกกำลังกาย
น้อย เมื่ออยู่วิทยาลัยเช่น การวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ เมื่อมีเวลาว่าง การเรียนในช่วงพักกลางวันก็มัก
การออกกำลังกายกับครอบครัวทุกวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์บ้าง ส่วนการบริโภคของนักเรียนส่วนมาก
รับประทานอาหารตามหลักโภชนาการทุกวัน เมื่ออยู่ที่วิทยาลัยแต่ก็ยังมียังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังรับประทาน
ขนมกรอบและน้ำอัดลมเมื่ออยู่บ้านจึงทำให้นักเรียนมีน้ำหนักเกินเกณฑ์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์ของปัญหาระบบสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยใชแบบฝึกเสริมทักษะ
นามผู้วิจัย	อภิศักดิ์ เพชรคนชม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การสร้างสมการจากโจทย์ปัญหา เรื่องการประยุกต์ของปัญหาระบบสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างสมการจากโจทย์ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งมีผลการสอบเรื่อง การสร้างสมการจากโจทย์ปัญหา เรื่องการประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คนซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกเสริมทักษะ ใบงาน และแผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างสมการจากโจทย์ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าสามารถสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง เรื่องการประยุกต์ของปัญหาระบบสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ใช้ในการสอนเสริมได้และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างสมการจากโจทย์ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

- คำสำคัญ**
1. แบบฝึกเสริมทักษะ
 2. สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว
 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

บทนำและความสำคัญของปัญหา

แม้ว่าวิชาคณิตศาสตร์จะมีความสำคัญมากก็ตาม แต่สภาพปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาและวิกฤตการณ์ทางด้านคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ จากการสรุปการเรียนรู้คณิตศาสตร์ผลจากการประเมินชี้ว่า นักเรียนในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเป็นเลิศทางคณิตศาสตร์ ซึ่งชี้ย่นว่าในอนาคตประเทศ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาเจตคติ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานเครื่องยนต์เล็ก ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ประการเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนา จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบัตืทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อ ความยากลำบาก เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูปของคำว่า “ระเบียบวินัยในตนเอง”

ระเบียบวินัยในตนเอง นี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิต ประสบความสุขความเจริญในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรค์ให้เกิดแก่นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพราะถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองนั้นจะทำให้ นักเรียนได้ควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้เกิดผลอย่างจริงจัง เด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนานักเรียนให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อประเทศชาติโดยรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม

จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “การพัฒนาเจตคติ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานเครื่องยนต์เล็ก” ของนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ ๑ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาเครื่องกล ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๒ วิทยาลัยการอาชีพอุทองจังหวัดสุพรรณบุรี การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพัฒนาเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ ๑ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาเครื่องกล

หัวข้องานวิจัย

การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างยนต์ของนักศึกษา วิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมรถยนต์ ระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ

ผู้วิจัย

นายจิรเมธ บุชบงส์

ตำแหน่ง

ครูพิเศษสอน

พ.ศ.

2562

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือช่างยนต์ของนักศึกษา วิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมรถยนต์ ระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้เครื่องมือช่างยนต์ที่ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก ทุกข้อดังนี้ความสนใจการใช้เครื่องมือช่างยนต์ โดยสรุปจากการสังเกตและทดสอบการใช้เครื่องมือช่างยนต์ เพื่อสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นและมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนครูผู้สอนต้องสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนอยู่เสมอตลอดจนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีความสนใจมากขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยระบบใบงานเป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนมีส่วนสำคัญในการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี